

at gjøre at beholde Beskyttelsen. Nei, det er Fabrikkerne om at gjøre at tilvirke et stort Quantum Varer og at affætte dem saaledes, at de kunne drive deres Fabrik med Fordel, og dette viser, at Ordet „Beskyttelse“ er, som jeg før tillod mig at bemærke, et Stikord, som Frihandelsmændene bruge i Mangel af sande Grunde. De øvrige Vindringsforslag, som her ligge for, og hvilke jeg har været Deltager i at stille, henhøre under den Betragtning, jeg før tillod mig at udtale, om det Gavnlige og Nødvendige i at sørge for, at Haandværkerne ikke blive altfor pludseligt og haardt ramte. Dertil henhører saaledes Forslaget om Paraplyer. Der findes i Toldudvalgets Betænkning for ifjor fra 17 Paraplymagere i Kjøbenhavn en udførlig Udvilling om, hvad Tilvirkningen af Paraplyer koster i Henseende til Told, og denne Udvikling, der er fremstillet med arithmetisk Nøiagtighed, og som jeg derfor ikke her vil gaa dybere ind paa, fører os til at antage, at Tolden bør forhøjes med 1 Mt. paa de forskjellige Positioner under denne Afdeling udover, hvad Regjeringen har foreslaaet, for at ikke denne Slags Haandværkere skal komme til at lide under Indførselen af Paraplyer. Jeg vil her gjøre opmærksom paa et Punkt, som jeg har haft Leilighed til at gjøre Erfaring om ifjor. Det er det, at Industridrivende i Danmark arbeide under meget vanskeligere Vilkaar end Industridrivende i andre Lande. Dette hidrører fra Landets Ridenhed og fra den ringe Forbrug, her er. Paraplymagerne i Kjøbenhavn faae Bestanddelene til Paraplyer og Paraplyer især fra Rhinpreussen, og efter den franske Krig have de for en Del faaet dem fra Schweiz, men naar der er Forandring i Moderne paa Paraplyer og Paraplyer, kommer Danmark til at staa tilbage hos Fabrikkerne for andre Lande, hvor der bruges meget større Partier. Jeg har ifjor foraar set Skrivelser fra Fabrikkerne i Rhinpreussen, der ellers levere Paraplymagerne og Paraplyhandlernes her de Bestanddele, hvoraf Paraplyerne sammensættes, Skrivelser, som gik ud paa at fortælle, at der var bestilt saa store Partier Varer fra London og England overhovedet paa Grund af den forandrede Mode paa Paraplyer og Paraplyer, at der ikke kunde forsendes Noget til Kjøbenhavn i de første 3—6 Maanedes, og derfor maatte disse Paraplymagere ligge stille med deres Forretning i den Tid. Det er en Vanskelighed, hvorunder vi leve, og hvorunder vor Industri lider; den skal man tage noget Hensyn til og ikke anvende paa Danmark almindelige, rene og skjære Frihandelsgrundsaetninger, der maatte passe paa England. Man kommer derved til at ramme faktiske Forhold og de bestaaende Tilstande anderledes, end man selv tror, og anderledes end man mener at burde gjøre det. Endvidere har jeg deltaget i at stille under Afdelingen Stind Forslag angaaende Told paa Sandsker, Fodtøi og andre Skindvarer, og jeg er

der med til at stille et Forslag, som gaar ud paa at beskytte vore indenlandske Løderarbejder noget imod Overtvælbelse af udenlandske Fabrikker. Den ærede Ordfører har talt om Handsker. Sa, det er jo muligt, at der ikke indføres synderlig mange Handsker, men den bestaaende Handsketold beviser netop, at der heri Landet kan fabrikeres billige Varer, og at altsaa Tolden ikke egentlig bruges som Beskyttelse. Der blev nævnt igaar af en æret Taler, jeg tror nok, det var den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger), at der ikke blev indført Fodtøi, men der er ifjor paa Kongens Nytorv etableret et helt stort Udsalg af fransk og tydsk Fodtøi, som ifølge gaa ud paa at konkurrere med de bedre Stomagerarbejder i Kjøbenhavn. Jeg tror dog virkelig, at denne Toldnedsettelse paa almindelige Besslæbningsstykker — jeg vil kalde Fodtøi saaledes — til Exempel vil have en meget skadelig og besværende Indflydelse paa de Produktionsforeninger, som Haandværksmændene ere ifjor med at danne, og som man i mange Henseender maa ønske fremmede. Jeg tror derfor, at en Bestræbelse efter at nedsette Tolden for slige Forbrugs-gjenstande ikke er bifaldsværdig. Det er de samme Betragtninger, som have bragt et andet æret Medlem og mig til at foreslaa Tolden for visse Træ- og Lømmervarer forhøjet. Denne Forhøielse angaar egentlig ikke, hvad der kan kaldes det grove Arbeide, men den angaar egentlig Dreierarbeide. Vi tro, at dette henhører mere til Luxus, og at der selvsig ikke behøves en saa stor Toldnedsettelse, som der er bragt i Forslag. Jeg skal indskrænke mig hertil. Den Afstemning, som her foregaar, er jo ikke Andet end en foreløbig Afstemning, thi der kan jo ikke engang være For-modning, ja, jeg vil ikke nævne Saad om, at Toldloven kommer ud i Aar.

G. Deterfen: Det ærede Medlem for Hørens (Vajer) henvendte sig paa en Maade saa direkte til mig, den Gang han omtalte Tobaksbeskatningen, at jeg finder mig foranlediget til at yttre mig derom. Det er ganske rigtigt, som han sagde, at jeg kan heller ikke betragte Tobak som Andet end en Luxusartikel, og jeg har derfor ikke kunnet følge med de forskjellige Forslag, som her ere fremkomne derom, og navnlig kan jeg ikke betragte den Tobak, som enten igjennem Cigarer eller paa anden Maade røges, for at være Andet end en Luxusartikel, og den anden Tobak, den saakaldte Skraatobak, bliver jo i en meget lav Grad ramt af Beskatningen. Jeg indser meget vel, at, dersom vi forhøje Tobaksbeskatningen, vil det ogsaa blive nødvendigt at lægge en Skat paa Tobaksdyrkingen her i Landet, og jeg kan heller ikke se nogen saa overordentlig stor Forseelse deri. For mig staar det, som om der er noget Unaturligt i at befordre enhver Dyrkning ad en kunstig Vej, og som om der er noget Urigtigt i at ville saaledes paa en Maade